

- 1 ای یهوه آنچه بر ما واقع شد به یاد آور و ملاحظه فرموده، عار ما را بین.
- 2 میراث ما از آن غریبان و خانه‌های ما از آن اجنبیان گردیده است.
- 3 ما یتیم و بی پدر شده‌ایم و مادران ما مثل بیوه‌ها گردیده‌اند.
- 4 آب خود را به نقره می‌نوشتیم و هیزم ما به ما فروخته می‌شود.
- 5 تعاقب کنندگان ما به گردن ما رسیده‌اند و خسته شده، راحت نداریم.
- 6 با اهل مصر و آشور دست دادیم تا از نان سیر شویم.
- 7 پدران ما گناه ورزیده، نابود شده‌اند و ما متحمل عصیان ایشان گردیده‌ایم.
- 8 غلامان بر ما حکمرانی می‌کنند و کسی نیست که از دست ایشان رهایی دهد.
- 9 از ترس شمشیر اهل بیابان، نان خود را بخطر جان خویش می‌یابیم.
- 10 پوست ما به سبب سموم قحط مثل تنور سوخته شده است.
- 11 زنان را در صهیون بی‌عصمت کردند و دوشیزگان را در شهرهای یهودا.
- 12 سروران از دست ایشان به دار کشیده شده و به مشایخ اعتنا نمودند.
- 13 جوانان سنگهای آسیا را برمی‌دارند و کودکان زیر بار هیزم می‌افتند.
- 14 مشایخ از دروازه‌ها نابود شدند و جوانان از نغمه‌سرایی خویش.
- 15 شادی دل ما نیست شد و رقص ما به ماتم مبدل گردید.
- 16 تاج از سر ما افتاد، وای بر ما زیرا که گناه کردیم.
- 17 از این جهت دل ما بیتاب شده است و به سبب این چیزها چشمان ما تار گردیده است.
- 18 یعنی به خاطر کوه صهیون که ویران شد و روباهان در آن گردش می‌کنند.
- 19 اما تو ای یهوه تا ابدالاً باد جلوس می‌فرمایی و کرسی تو تا جمیع دهرها خواهد بود.
- 20 پس برای چه ما را تا به ابد فراموش کرده و ما را مدت مدیدی ترك نموده‌ای.
- 21 ای یهوه ما را بسوی خود برگردان و بازگشت خواهیم کرد و ایام ما را مثل زمان سلف تازه کن.

22 و الا ما را بالکل ردّ نموده‌ای و بر ما بی‌نهایت غضبناک شده‌ای.